

1. Τεχνήτρια για το γνέσιμο μαλλιού και τη βαφή νημάτων για την ύφανση χαλιών (βλ. λ. «στραματούρα»).

136

1767/III/26(15)

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φφ 63v-67r

σχ. 112,124,125,129· Γ'/62· πρβλ. Δ'/193

**Πρακτικά προηγούμενης δίκης. Οριστική απόφαση.
Διανομή κληρονομίας. Προγαμιαία δωρεά. Προίκα.
Νέμηση ανιόντος. Απαράγραπτο απαιτήσεων. Συκοφαντία.
Πλαστογραφία και χρήση πλαστού εγγράφου. «Δεδικασμένο».**

// 1767 τῇ 26/15 Μαρτίου Σιμπῖνι

²/ Ἐσυναδροίσθημεν ἡμ(εῖ)ς οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι ³/ διὰ τὴν ὑπόδεσιν τοῦ κύρ Γιόζη Κουῖν, ὁποῦ ἔχ(ει) μέ τὴν ⁴/ κυρίαν Μαρίαν Χορβατοῖαν, διὰ τὰ τῆς κληρονομίας τους, ὁποῦ ⁵/ (εἰ)ς τοὺς 1766 μαΐου 2{6}5 πρώτην φοράν ἐπαρησιάσθησαν (εἰ)ς τὴν ⁶/ Κομπανίανμας, καί ἐσυναδροίσθημεν πολλότατες φοραῖς διὰ ⁷/ αὐτὴν τὴν ὑπόδεσιν, καί τέλ(ος) ἐπροχδές εἰς τὰς 10 τοῦ παρόντος ⁸/ διὰ τό ζήτημα ὁποῦ ἐζητοῦσαν ἀπὸ τό μέρος τῆς κυρίας Χορβατοῖας ⁹/ ἥγουν πρῶτον νά βάλη καουτζιόνι ὁ κύρ Γιόζης Κούν, καί ἡ¹⁰/στερον νά σταθοῦν εἰς κρίσιν, διὰ νά μὴν χάσῃ τὰ ἔξοδάτης ¹¹/ ἐάν νικίσῃ, ἡμεῖς ὅμως στοχαζόμενοι, διὰ νά τελ(ει)ώσῃ ἡ ὑπό¹²/δεσις μίαν φοράν, τοῦ ἔδωσάμεν ἄδειαν νά παρασταθῇ ¹³/ καί δίχως καουτζιόνι (εἰ)ς τὴν κρίσιν, θάνοντάς τους τέρμινον ¹⁴/ καί (εἰ)ς τὰ 2 τὰ μέρη, νά ἔχουν νά παρησιασθοῦν, μέ ὄλλατους ¹⁵/ τὰ γράμματα καί ντοκουμέντα εἰς τὰς 15 τοῦ παρόντος. ὅθεν ¹⁶/ τὴν σήμερον ἦλθαν, καί ἐπαρησιάσθησαν, ἀπὸ μὲν τό¹⁷/ μέρος τοῦ κύρ Γιόζη, ἡ ἴδια <ἡ> σύζιγ(ός) του καί ἀκτώρησα Κατε¹⁸/ρίνα Ἀρμπανάσι, μαζί μέ τὸν προκουράτοράντης Κόμι¹⁹/νι Πάλ, τὸν ὁποῖον τὸν ἔστηλεν ὁ ἄρχον Πέτρος Τζιούρης ²⁰/ ὁ καθολικός ἀτβοκάτος της¹, ἔχοντας αὐτός ὑπηρεσίαν. ²¹/ ἀπὸ δέ τό μέρ(ος) τῆς ἡνκτας κυρίας Μαρίας ἦλθεν ὁ πλε²²/νιποτεντζιάλης της κύρ Μανικάτης Σαφράν(ος) ὁ καί γαμβρός της, ²³/ δίχως προκουράτορα μαζί μέ ὄλλατους τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ²⁴/ τὰ ἐπήραμεν καί τὰ ἐδιάβασάμεν ὄλλα καταλεπτῶς ἓνα ²⁵/ πρ(ός) ἓνα. πρῶτον γρᾶμμα, γραμμένον εἰς τοὺς 1708 ἀπρι²⁶/λίου 28 τό ὁποῖον διαλαμβάνει τό πρικοσύμφωνον ²⁷/ ὁποῦ ἀραβόνιασεν ἡ Ἥφρα τὴν θυγατέραν της Μαρίαν ²⁸/ μέ τὸν μακαρίτην Γεώργην Μανόλι Χορβάτην, καί ὅτι ²⁹/ {ἀπό} // [64r] || ἀπό|| ἐδικόντης μερτικόν τῆς δίδ(ει) διὰ προγαμιαῖαν δωρεάν ²/ μερικά (εἰ)δίσματα, ὡς (εἰ)ς τό ἴδιον γρᾶμμα φαίνονται ³/ εἰς No A. δεύτερον γρᾶμμα γραμμένον (εἰ)ς τοὺς 1712 ⁴/ ἰαννουαρίου 21 (εἰ)ς

τό ὁποῖον διαλαμβάνει) ἡ ἴδια Ἦφρα ⁵/ τό πῶς ἔλαβεν ὁ γαμβρόστης Χορβάτης μόνον τό μερτικόν ⁶/ τῆς γυναικόςτου, ὁποῦ ἀπόμεινεν ἀπό τόν πενθερόν του, ἡγουν ⁷/ ἀπό πρᾶγμα καί ἄσπρα, ὡς καθὼς ἔλαβαν καί τά ἄλλα δύο ⁸/ ἀδέλφια, τά δέ ἄλλα (εἰ)δήσματα ἔμ(ει)ναν νά μοιράζωνται ⁹/ ἥστερον ὡς εἰς τό No B. τρ(εἰ)τον γράμμα γραμμένον ¹⁰/ (εἰ)ς τοὺς 1719 ἰαννουαρίου 10 διαλαμβάνον, τό πῶς ἔλαβαν ¹¹/ τά ὅσα ἄσπρα (εἰ)χεν ὁ κύρ Γεώργης Μανόλη Χορβάτη ¹²/ (εἰ)ς χ(εἰ)ραστοῦ ὁποῦ τοῦ ἐδώθησαν, (εἰ)ς τοὺς 1712 ἰαννουαρίου 21 ¹³/ καί τά ἐκυβέρνησεν, τά ὅποια τά ἔλαβαν, {ὅ}<ῆ>τε Ἦφρα ἡ πενθε¹⁴/ ράτου καί οἱ 2 υἱοί της Χρῆστ(ος) καί Νικόλα(ος) σῶα καί ἀνελοιπή ὡς (εἰ)ς No ¹⁵/ C φαίνεται, καί μάλ्लιστα διαλαμβάνει) (εἰ)ς τό ἴδιον, ἡ Ἦφρα ¹⁶/ τό πῶς μετά τόν θάνατόντης νά ἔχουν νά μοιράζονται, τά ὅσα ¹⁷/ ἥδεσαν ἀπομείνη ἴσια καί τά τρ(εἰ)α της παιδιᾶ. τέταρτον ¹⁸/ γράμμα, ἀπό τοὺς 2 υἱούς τῆς Ἦφρας γραμμένον (εἰ)ς τοὺς 1723 ¹⁹/ δεκεμβρίου 15 (εἰ)ς τό ὁποῖον μαρτυροῦν αὐτοί οἱ ἴδιοι, τό πῶς ²⁰/ ἐπερίλαβαν, τά ὅσα ἀπόμ(ει)ναν μετά τόν θάνατον τῆς μητρός ²¹/ τους Ἦφρας ὡς εἰς No D φαίνονται. πέμτον γράμμα δομέ²²/νον (εἰ)ς τήν Κομπάνιαν ἀπό τόν πατέρα τῆς ἀκτώρισης, διά²³/ ταῖς ἀταξίαις ὁποῦ ἔκαμεν ὡς (εἰ)ς τό No E φαίνονται. ²⁴/ καί ἔτερα 2 γράμματα, ξεχοριστά ἀπό τοὺς 2 ἀδελφούς ²⁵/ {ὅ}<τόν> τε Χρῆστον καί {Μανόλην} <Νικόλαον>, τό ἕνα γραμμένον (εἰ)ς τοὺς 1725 ²⁶/ μαρτίου 15 καί τό ἄλλον (εἰ)ς τό ἴδιον ἔτος αὐγούστου 1 ὁποῦ βε²⁷/βαιώνουν πῶς ἔλαβαν τά ὅσα τοὺς ἄφησαν οἱ γων(εἰ)ς τους ἀπό τόν ²⁸/ {γαμ:} // [64v] || γαμ|| θρόν τους καί ἀδελφήν τους ὅλλα ὡς (εἰ)ς τό No F φαίνονται. ²/ ἕτερον γράμμα ἀπό τόν Νικόλαον Χρῆστο{ν}<ν> ὁποῦ μαρτυρ(εἰ) ³/ ὅτι μετά τόν θάνατον τοῦ μακαρίτη Χρήστου ἀδελφού του, καί ⁴/ πατρός τῆς ἀκτώρησης, δέν τοῦ ἀπόμ(ει)νεν ἄλλο παρά ⁵/ 2 κορίτζια, παρακαλῶντας ἀκόμη τόν γαμβρόντου ⁶/ κύρ Γεώργιον Μανόλη νά τά κρατίση διά ἔλε(ος) ὡς (εἰ)ς ⁷/ τό No G φαίνονται. τά ὅποια στοχαζόμενοι ἡμ(εἰ)ς ⁸/ μέ ἀκρίβειαν, τά εὐρίσκομεν νά (εἰ)ναι βέβαια καί ἀξιό⁹/πιστα, ὄντας βεβαιομένα καί ὑπογραμμένα μέ τα ἰδιά¹⁰/ τους ὀνόματα καί ἀπό τοὺς τυχόντας ἐφημερίους, προεστούς, καί ¹¹/ ὀμνεγμένους. ἔτι δέ εὐρίσκομεν καί (εἰ)ς τό προτόκωλον ¹²/ τῆς Κομπανίας μας, ὅτι (εἰ)ς τοὺς 1744 φευρουαρίου 10 ¹³/ ὁποῦ ὁ ἕνας ἀδελφός ὅστης ἔτι ζ(εἰ) ὀνόματι Νικό¹⁴/λας Χρήστου, νά ἐτράβηξεν τόν σιόγγορόντου Γεώρ¹⁵/γιον Μανόλη Χορβάτη εἰς τό κριτήριο, ζητώντας του ¹⁶/ παλαιά κατάστιχα καί λογαριασμούς, οἱ ὁποῖοι ἐστά¹⁷/θηκαν καί ἐκρίδικαν, καί ἐξετάχδικαν καταλε¹⁸/πτῶς ὅλλα τά ἄνωθεν γράμματα, καί τό ἡῦραν ¹⁹/ εὐλογον οἱ τότες κριταί, ὅτι ὁ μέν Γεώργι(ος) Μανόλη ²⁰/ Χορβάτη καί ἡ σύζιγός του, καί οἱ ἀπόγονοί του, νά (εἰ)ναι ἀδῶοι ²¹/ ἀπό ὅσα τοὺς τραβά ὁ ἄνωθεν, Νικόλα(ος) Χρήστου, ὁ δέ Νικό²²/λα(ος) Χρήστου, νά μὴν ἔχη πλέον νά ζητ(εἰ) κᾶν τίποτες ²³/ ἀπό τοὺς ἄνωθεν μάλ्लιστα ἂν ἥδελεν ἀποκοτίση ²⁴/ καμίαν φοράν νά ζητήση ἢ αὐτός ἢ οἱ ἀπόγονοί του,

νά ἔχουν ²⁵ / νά βάνουν πρῶτον φλορία 100 καί ἥστερον νά ἀρχήσουν τήν ²⁶ / κρίσιν, βλέποντας ὅμως τήν πολλά ἀχαμνήν του ²⁷ / κατάστασιν οἱ τότες κριταί, τόν εὐσπλαγχνίσθικαν ²⁸ / {καί} // [65r] || καί || ἐπαρακάλεσαν τόν σιόγγορόντου κύρ Γεώργιον Μανόλη ² / Χορβάτην καί τόν ἐλέησεν μέ οὐγγρικά F 174" – ὡς καθώς ³ / φαίνεται (εἰς) τό ἴδιόν του γράμμα ὅπου ἔδωσεν αὐτός πρός ⁴ / τόν σιόγγορόντου, ῥωμαϊκόν καί λατίνον, ὑπογραμμένον ⁵ / ἀπό ἀξιопίστους μαρτύρους, καί βεβαιομένον ἀπό τόν ἄρχον ⁶ / Ντόμπρα Πέτρον τόν φισκάλε ντιρέκτωρα, καί ἀπό τόν ⁷ / ἄρχον Στέφανον Μπέτλενι, καί ἀπό τόν ἄρχον, Φραν:⁸ / τζίσκον Ἔρντ. τό ὅποιον φαίνεται εἰς τό No H.

⁹ / ὅθεν ἔπρεπεν αὐτή ἡ ἀκτώρισα νά ἐξετάσ(ει) κατά:¹⁰ / λεπτῶς τήν ὑπόδεσιν καί νά βεβαιωθῇ ἀπό τά ἄνωθεν ¹¹ / γράμματα, ὅπου κατά τήν ζήτησίντης τῆς ἐδώθησαν ¹² / ὅλλα τά ἴσα καί τά ἐδιάβασεν, διά νά πληροφορηθῇ, πῶς ¹³ / δέν ἔχ(ει) κανένα δίκαιον νά τραβᾷ τήν ἀθῶαν Μαρίαν ¹⁴ / Χορβάτη (εἰς) τήν κρήσιν, βάνοντάς την αὐτήν μέν εἰς ἔ:¹⁵ / ξοδα, καί ἡ ἴδια νά ἐξοδιάξῃ τοῦ χαμοῦ. ὅμως αὐτή, ἡ Κα¹⁶ / τερίνα Ἀρμπανάση, μαζί μέ τόν σύζιγόν της Γιώζη Κούν ¹⁷ / προφασιζόμενοι, (εἰς) κάποιαις προφάσ(ει)ς, ἴσως (εἰς) αὐτούς ¹⁸ / ἀρμόδιαις, ἀδέτησαν ὅλλα τά ἄνωθεν γράμματα καί τήν ¹⁹ / ἐτράβηξαν (εἰς) τήν κρίσιν. (εἰς) τό ὅποιον στοχαζόμενοι ἡμ(εῖ)ς ²⁰ / ὅλλα καταλεπτῶς, καί βλέποντες, ὅτι κανένα δίκαιον δέν ²¹ / ἔχῃ ἡ ἀκτώρησα, ἀλλ' οὔτε ἡμπορῶντας νά παραστρατήσω:²² / <μεν> ἀπό ταῖς ἄνωθεν δικαῖας ἀποδ(εἰ)ξεις, καί κρίσαις τῆς ἴνκτας ²³ / ἐρωτήσαμεν, τήν ἀκτώρησαν, ἐάν ἔχ(ει) ἄλλο τίποτες νά ζη:²⁴ / τήση, ἥ κανένα γράμμα νά παρησιάσῃ, ἥ καμίαν ²⁵ / ἀπόδ(ει)ξιν, ὅπου νά ἔχῃ εὐλογον τρόπον νά ζητᾷ τίποτες ²⁶ / ἡ ὅποια μᾶς ἀποκρίθ(ει), ὅτι ἔχ(ει) 3 γράμματα, τά ὁ:²⁷ / ποῖα καί τά ἐπαρησιάσεν ἔμπροσθένμας, καί διαβάζοντάςτα // [65v] || βλέπωμεν ὅτι τό ἕνα γράφ(ει) οὕτως „Μαρτυρῶ ἐγώ ὁ Διο:² / νύσι(ος) ἐφημέρι(ος) τῆς Κομπανίας τό πῶς ὅταν ἐγράψθ(ει) ³ / τό ἐξοφληστικόν γράμμα τοῦ Χρήστου αὐγούστου πρώτη δέν ⁴ / (εἶ)τον παρόν ὁ Χρήστ(ος) τοῦ Χρήστου μόνον ἐσημ(εἰ)ώσεν ⁵ / τό ὄνομάτου ὑποκάτωθεν ὁ Γεώργι(ος) Μανόλη 1725 ⁶ / νοεμβρίου 21<„>. τά δέ ἕτερα 2 γράμματα γράφουν ⁷ / οὕτως „Διά το<ῦ> παρόντος γράμματος δηλοποιῶ ⁸ / ἐγώ ὁ Γεώργης Μανόλη τό πῶς τό μερτικόν τῆς πεδε:⁹ / ρᾶςμου Ἡφρα ἔμπροσθεν (εἰς) τά γυναικαδέλφια μου ¹⁰ / Χρήστα καί Νικολάε ὡς φανερών(ει) καί (εἰς) τό κατάστιχον ¹¹ / δέν τό ἐμοίρασα μᾶ διά τό καλόντους, μετ[α]<ό> νά (εἶ)τον ¹² / αὐτοί νικοκυρέοι κακοί καί ἐγώ ἐπίτροπος καί ἀγάς τους ¹³ / ἐκράτησα τό μερτικόντους ἕως τόν καιρόν, ὅταν τά ¹⁴ / ἤδελαν χαλεύση (εἶ)μαι Χραιώστης νάτά δώσω ¹⁵ / μετό διάφορόν τους. τά φορέματα καί (εἰ)δίσματα, ὅπου ἔ:¹⁶ / δωσεν ἡ πενθερά μου Ἡφρα (εἰς) τήν συντροφήσάμου Μαρία ¹⁷ / τόν καιρόν τῆς ἀραβόνας στούς 1708 ἀπριλλίου 28 <διά> νά:¹⁸ / μὴν ἔχωμεν ἀναμεταξύ μέ τά γυναικαδέλφια μου ¹⁹ / παράνω λόγια, τάζω τους ἐγώ νά τοὺς δώκω φλορία

30²⁰ / ὅθεν διά νά μένουν ἀπ' ἐδῶ καί ἐμπρός ἀνενόχλητοι ²¹ / καί ἀζηήτοι
ἀπολόγουμου τοὺς δίδω τό παρόνμου ἰδιόχ(ει)ρον ²² / γράμμα καί ἔστω (εἰ)ς
ἐνδ(ει)ξιν καί ἀσφάλ(ει)αν ὑπό τῶν ²³ / βεβαιομένων καί ἐντίμων ἀξιοπίστων
μαρτύρων ²⁴ / ἐν ἔτη 1726 Ἰαννουαρίου II. γεώργι(ος) Μανόλη βεβαι²⁵ / ὦνω
τά ἄνωθεν. Θεόδωρος Ἰωάννου νῦν προεστός ²⁶ / Διονίσι(ος) ἐφημέρι(ος)
τῆς κομπανίας παρόν. Μαργα.²⁷ / ρίτης Δημητρίου βεβαιῶνω τά ἄνωθεν, ..
²⁸ / τά ὅποια ἀκούγωντάςτα ὁ κύρ Μανικάτης πλενιποτεν²⁹ / {τζι-} // [66r]
||τζι||ἀρι(ος) τῆς ἱνκτας ἐζήτησεν νά τά (εἰ)δῇ τά ὅποια καί τοῦ ² / ἐδώθησαν,
καί διαβάζωντάςτα ἔμπροσθεν ἡμῶν πάραυ.³ / θα, ἐπροτεστολόγησεν
ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καί ἡμῶν ⁴ / διά νά σταθοῦν αὐτά τά 3 γράμματα (εἰ)ς
τήν κρίσιν ⁵ / καί διά κανέναν τρόπον νά μήν δωθοῦν ἔξω, ἐπ(ει)δῇ ⁶ / καί
(εἶ)ναι ψεύτικα καί πλαστά καί ὄχι ἀληθινά. τά ὅποῖ⁷ / α βλέποντάς τα καί
ἡμεῖς, καί στοχαζόμενοι ταῖς ὑπο.⁸ / γραφαῖς των καί χαλεύοντες καί (εἰ)ς τό
προτόκωλον τῆς ⁹ / Κομπανίας μας, καί εὐρίσκοντες τάς ἴδιας ὑπογραφάς
¹⁰ / ἐκείνων τῶν μαρτύρων ὅπου μαρτυροῦν (εἰ)ς τά ἄνωθεν ¹¹ / 2 γράμματα
καί στοχαζόμενοι καλῶτατα, βλέπωμεν ¹² / ὅτι δέν ἔχουν καμίαν ὁμοιότητα
αἱ ὑπογραφαί ¹³ / καί ἐρωτώντες τήν ἀκτόρησαν, μίπως καί (εἶ)ναι τά ἴσα
¹⁴ / καί ὄχι τά προτότυπα; αὐτή ὅμως μᾶς ἀπεκρήθ(ει) ¹⁵ / ὅτι τό ἕνα (εἶ)ναι
τό ἴσον καί τό ἄλλο τό προτότυπον. ¹⁶ / ἡμ(εἰ)ς ὅμως βλέποντάςτα, ὅτι καί
τά δύο νά (εἶ)ναι ἀπό ¹⁷ / ἕνα καί τό αὐτό χέρι καί μία κονδιλιά τόσον τά
γραμ.¹⁸ / ματα, ὅσον καί αἱ ὑπογραφαί, μάλιστα καί ἡ ὑπο¹⁹ / γραφή τοῦ
μακαρήτη Γεώργη Μανόλη Χορβάτη, (εἰ)ς ²⁰ / τό ἕνα ὅπου λέγει νά εἶναι
τό ἴσον (εἶ)ναι ῥωμαϊκή ²¹ / ὅπου καλῶτα<τα> ἤξεύρωμεν ὅτι ῥωμαϊκά
νά γράψη ²² / δέν ἤξευρεν. (εἰ)ς δέ τό προτότυπον ὅπου λέγ(ει), ἡ: ²³ /
ὑπογραφή του (εἶ)ναι μέ οὐγγρικά ψιφιά τά δέ λόγια ²⁴ / ῥωμαϊκά, ὅμως
κατά ταῖς ἴδιαις ὑπογραφαῖς του ὅπου ²⁵ / εὐρίσκονται (εἰ)ς τό προτόκωλον
τῆς Κομπανίας μας ²⁶ / (εἰ)ς πολλότατες μεριαῖς δέν ὁμοιάζουν μέ αὐτήν
ὅπου ²⁷ / εἶναι (εἰ)ς τό ἄνωθεν γράμμα, καί μάλιστα μερικοί // [66v] ||καί||
σχεδόν ὄλλοιμας ἐγνωρίζωμεν τό πῶς δέν (εἶ)ναι ² / ἡ ἰδιάτου ὑπογραφή,
καί τό περισσώτερον, ἔπρεπε ³ / νά πάρη γράμμα ἀπό τά γυναικαδέλφιατου,
καί ὄχι ⁴ / νά δώση ὡς γράφουν τά γράμματα< > διά ἀδωοσήντου< > ⁵ / καί
μάλιστα ὅπου τό γράμμα τοῦ Διονυσίου ἐφημερίου ⁶ / δέν (εἶ)ναι ἐδικόν
του ἐπ(ει)δῇ καί κάθε ἄνθρωπος ἡμπο⁷ / ρ(εἰ) νά τό (εἰ)δῇ καλῶτατα τό πῶς
(εἶ)ναι ξισμένο καί ἀ.⁸ / πανογραμμένο μετό νά φαίνονται καί τά παλαιά
ξισμ[έ:]⁹ / να γράμματα, τά ὅποια κύρι(ος) (εἶ)δεν τί ἔγραφαν. ¹⁰ / ὅθεν
ἔπρεπε κατά τοὺς νόμους νά παιδεύωνται ἐκεῖνοι ¹¹ / ὅπου κάμουν τέτοια
πλαστά γράμματα, καί ἐκ(εἰ)νοι ὅπου ¹² / ἔχουν (εἶ)δυσιν ἀπό αὐτά.
¹³ / Τέλος πάντων ξεφωνοῦμεν πάλιν τήν ἴδιαν ἄνωθεν ¹⁴ / ἀπόφασιν ὅτι
ἡ μέν κυρᾷ Μαρία Χορβατοῖα ¹⁵ / νά μένη ἀπό τό νῦν καί (εἰ)ς τό ἐξῆς
ἀδῶα καί ἀνε.¹⁶ / νόχλητη τόσον αὐτή ὅσον καί οἱ ἀπόγωνοί της ¹⁷ / μετό
νά μήν εὐρίσκεται καμία ἀδικία τόσον ¹⁸ / ἀπάνωτης ὅσον καί (εἰ)ς τόν

μακαρήτην ἄνδραν ¹⁹/ της Γεώργιον Μανόλη Χορβάτην. ἡ δέ ἀκτώ:²⁰/ ρησα Κατερίνα Ἀρμπανάση μαζί μέ τόν σύ:²¹/ ζηγόντης Γιώζη Κοῦν, νά λοίψουν (εἰ)ς τό ἐξῆς ²²/ νά τήν συγχίζουν καί νά τήν κατηγοροῦν μέ ἄδικαις ²³/ συκοφαντίαις τόσον αὐτοῖ ὅσσον καί οἱ ἀπόγωνοίτους. ²⁴/ (εἰ)δέ καί ἤθελαν (εἰ)πῇ ὅτι καθώς ἐλέησεν ὁ μακα²⁵/ ρήτης Γεώργι(ος) Χορβάτης, τόν δεῖον της Νικόλαον ²⁶/ {Χρ:} // [67r] Χρήστου (εἰ)ς τούς 1744 φευρουαρίου 10 μέ οὔν(γρικα) F 174 πρέπ(ει) ²/ νά τήν ἐλεήσουν καί αὐτήν μέ ἄλλα τόσα, μάλλιστα ὅπου ³/ λέγουν ὅτι νά μήν (εἰ)ταν διά ἔλε(ος) ἀλλά διά πτέξιμον. ⁴/ ἡμ(εῖ)ς ὅμως εὐρίσκομεν ὡς καθώς καί φαίνεται ⁵/ (εἰ)ς τό ἴδιόν του γραῖμμα ὅπου ἔδωσεν ἐκ(εῖ)νον τόν καιρόν ⁶/ ὅτι βέβαια ἀπό ἔλε(ος) (εἰ)ναι καί ὄχι ἀπό χρέος. (εἰ)δέ ⁷/ πάλιν αὐτή [η εναγομένη] (εἰ)ναι θεληματάρησα (εἰ)ς τό ἴδιόν της Καλό ⁸/ {διὰ} νά ἐλεήσῃ ὅποιον θέλ(ει). ἐδώθη ἀπό τό Κρητίριόν ⁹/ μας καί ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν. 1767 τῇ 15 μαρτίου κατὰ ¹⁰/ τό παλαιόν (εἰ)ς Σιμπῖνι.

¹¹⁻¹⁶/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς mpr, Ἰωάννης Μαβρουδῆ [χ.γρ.], πετκος πέτρ(ου), Κόνσταντήνος· Αρπασίς mpr, διμιτρης σουφρα, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) περτζέπτορας τῆς Κομπανίας καί ἐπίτροπος τοῦ καπετάν(ου) Γεωργί(ου) Ἰωάννη μάρκ(ου) mprw.

Η εγγραφή περιλαμβάνει τα πλέον αναλυτικά πρακτικά δίκης που περιέχονται στους κώδικες. Ο λόγος είναι ότι διακυβευόταν η μετά θάνατον τιμή ενός από τους πιο σημαντικούς και αξιοσέβαστους πραματευτές της Κ, του Γεωργίου Μανόλη Χορβάτη, που είχε διατελέσει πάρεδρος και προεστός της επί σειρά ετών. Το αίτημα της αγωγής αφορούσε την απόδοση κληρονομιαίων που είχε διαχειρισθεί για κάποιο χρονικό διάστημα ο πατέρας της εναγομένης Γεώργιος Μανόλη.

στ. 7-15 Καταγράφεται εκ των υστέρων προηγούμενη προδικαστική απόφαση, με την οποία απαλλασσόταν η ενάγουσα από την εγγυοδοσία που είχε ορισθεί σε προηγούμενη συνεδρίαση του Κριτηρίου.

στ. 16-25 Η ενάγουσα παρίσταται αυτοπροσώπως, με τον σύζυγο και τον δικηγόρο της, και η εναγομένη εκπροσωπείται στο Κριτήριο από τον σύζυγο της κόρης της ως πληρεξούσιο.

στ. 25-9[φ 64r] Το προικοσύμφωνο της εναγομένης, όπου γίνεται ειδική μνεία για κοσμήματα, ή άλλα τιμαλφή, που δίδονται ως προγαμιαία δωρεά από τη μητέρα της εναγομένης, από προσωπικά της περιουσιακά στοιχεία. Τα προικώα, που δεν απαριθμούνται στην απόφαση, είναι προφανώς αντικείμενα οικοσκευής, διότι το κληρονομικό μερίδιό από τον πατέρα της σε εμπόρευμα και χρήμα το πήρε ο άνδρας της εναγομένης², δίνοντας αποδεικτικό έγγραφο. Τα τιμαλφή του κληρονομουμένου διανεμήθηκαν αργότερα.

στ. 10-17 Αποδεικτικό έγγραφο της μητέρας και των δύο αδελφών της

εναγομένης για την παράδοση των κληρονομικών τους μεριδίων από τον γαμπρό τους, τα οποία είχε διαχειρισθεί επί επτά χρόνια. Το ίδιο έγγραφο περιλαμβάνει και «νέμηση ανιόντος» της μητέρας της εναγομένης (στ. 16-17).

στ. 18-21 Αποδεικτικό έγγραφο των αδελφών της εναγομένης ότι παρέλαβαν τα μερίδιά τους από την κληρονομιά της μητέρας τους.

στ. 22-23 Γραπτή ομολογία του πατέρα της ενάγουσας για πράξεις —«ἀταξίες»— που είχαν πιθανόν σχέση με τη σπάταλη διαχείριση της κληρονομίας του (πρβλ. κατ. στ. 3-6[φ 64v]).

στ. 24-1[φ 64v] Έγγραφα των αδελφών της εναγομένης που αποδεικνύουν ότι έλαβαν στο ακέραιο τα μερίδιά τους από την κληρονομία του πατέρα και της μητέρας τους.

στ. 6 «νὰ τὰ κρατίση...»: να τα συντηρεί.

στ. 7[φ 64v]-2[φ 65r] Έλεγχος των αποδεικτικών εγγράφων από το Κριτήριο και διασταύρωση του περιεχομένου τους με προηγούμενη απόφασή του³.

στ. 3-8 Δωρεά χρημάτων εν ζωή. Επικυρώνεται από αξιωματούχους της Τρανσυλβανίας, προφανώς για να κατοχυρωθεί ως πράξη ελευθεριότητας και όχι ως εκπλήρωση υποχρέωσης (βλ. κατ. στ. 3[φ 67r]).

στ. 16-19 Τα στοιχεία αυτά συνιστούν «συκοφαντία», δηλ. άσκηση αγωγής με ψευδή ή αβάσιμα αιτήματα, εν γνώσει του ενάγοντος (βλ. κατ. στ. 23[φ 66v] γι' αυτή την έννοια της συκοφαντίας).

στ. 1[φ 65v]-12[φ 66v] Καταχώριση αποδεικτικών εγγράφων και αναλυτικός έλεγχός τους. Με διάφορους συλλογισμούς και τεκμήρια το Κριτήριο, μετά από ένσταση του πληρεξουσίου της ενάγουσας, δεμελιώνει την κρίση του για την πλαστότητα των εγγράφων. Καταδικάζοντας, γενικά, τους πλαστογράφους και όσους έχουν γνώση της πράξης αυτής, αποφεύγει εντούτοις να διερευνήσει το θέμα και να επιβάλει ποινές, ίσως διότι δεν υπέβαλε σχετικό αίτημα η εναγομένη.

στ. 13—14 «...τὴν ἴδιαν ἄνωθεν ἀπόφασιν...» Το Κριτήριο καταλήγει στην απόφαση που εξέδωσε το 1744 (βλ. σημ. 3).

στ. 3[φ 67r] «...πταίξιμον...»: ενοχή. Ισχυρίστηκε δηλ. η ενάγουσα ότι τα χρήματα είχαν δοθεί ως αποζημίωση και όχι ως ελευθεριότητα.

1. Ο γενικός πληρεξουσός της, που όρισε τον παριστάμενο δικηγόρο.

2. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 207-208.

3. Μέρος Γ΄, εγγρ. 62.